

Hejsek 4

Pejsek štěká...

Haf! Haf! Haf!

Důležité sdělení: Přesné informace k bruslení budou viset na webu, takže nemusíte čekat až do první lednové schůzky, kdy se rozdají v papírové podobě!

Haf! Haf! Haf!

Štěkám vše nejlepší k narozeninám Majdě! Doufám, že jsem na nikoho nezapomněl, protože o nikom jiném prosincovém nevím.

Haf! Haf! Haf!

Blíží se nám Vánoční výprava a k ní neodmyslitelně patří cukroví a dárek do tomboly. To je takový dárek, který vlastnoručně vyrobíte, pak je všechny zabalené ukryjeme a každý si jeden vylosuje. Já už ho mám hotový a jsem na něj moc pyšný.

Haf! Haf! Haf!

Na listopadové výpravě nám dokonce i sněžilo, ale dobrá nálada a kreativita nás neopustily. Pamatujte, co všechno vzniklo za netradiční přísloví, která jsme tam domyšleli?

Máťa: „Není všechno zlato... Nad sůl!“, „Chytrému napověz... Hloupému ne!“

Johanka: „Nehas... Oheň vodou.“

Matěj: „Vrána... Rezavá brána.“, „Ruka... Leze oknem!“

Týna: „Co se v mládí naučíš... Ve stáří zapomeň!“

Majda: „Slézají se... Jako hadi.“

A ještě jedna Máťova z hraní s malými: „Vždyť v Červené Karkulce není žádná babička...“

Co budeme dělat?

1. 12. Družinovka (16:30–19:00)
2. 12. Družinovka (16:30–19:00)
4. 12. Čaj (16:00–19:00)
7. 12. Oddílovka (16:30–19:00)
- 11.–13. 12. Vánoční výprava
15. 12. Družinovka (16:30–19:00)
16. 12. Družinovka (16:30–19:00)
22. 12. Vánoční schůzka (16:30–19:00)

V roce 2016...

8. 1. Čaj (16:00–19:00)
- 9.–10. 1. Bruslní a hra po Praze
20. 2. Výroční výprava
21. 2. Uzlijáda
12. 3. Celočtrnáctkovská hra od Arálií
- 24.–28. 3. Velikonoční táboření
- 13.–15. 5. Oddílové klání o Štítek tábora
- 3.–5. 6. Poklad
- 17.–19. 6. Výprava na vodu

Už jsi upekl bábovku?

Testli ne, je nejvyšší čas!

4. prosince se koná další čaj o čtvrté,
na který jste jako vždy zváni.

Budeme vyrábět, opravovat, malovat...

Čekáme tě v pátek 4. od 16 hodin v klubovně!

Vánoční schůzka

22. prosince
si místo shánění hlasů
ve stínadlečských
uličkách zazpíváme
koledy, vyzkoušíme
nějaké Vánoční
tradice a možná si
i na něčem dobrém
pochutnáme.

Určitě s sebou vezměte své hudební nástroje, snad až
na flétny - naše klubovna není na tolik fléten stavěná.

Listopadová výprava

(20.-22.11.2015)

Letos jsme se vydali poprvé do Církvice, kde v malebném domečku bydlí se svou rodinkou Májčina sestra Jája, a dovolila nám zavítat k nim na výpravu. V pátek jsme se zabydli, navečeřeli a vyrazili do terénu. Každá skupinka měla za úkol pomocí azimutu a mapky okolí najít několik záchytných bodů, skleničku a svíčku. Když byly skupinky dostatečně vybaveny, zapálily své světlo od tajného zdroje a snažily se ho donést do domku. Některým to šlo lépe, jiným méně, všichni se zlepšili v měření azimutu. V sobotu ráno jsme se po snídani vrhli na trénování našich oblíbených oddílových sportů. Postupně se všichni prostřídali u házení freesbee, lacrossu, míčbí a odpalování baseballovou pálkou. Než nastal čas oběda, byli jsme o mnoho šikovnější. Po jídle jsme se vrhli na plnění stupňů. Starší kreslili plánky okolí, mladší se učili šifry, mapové značky, zdravotvědu, uzle a mnohé další oddílové dovednosti. Večer jsme vyrazili na vycházku do blízkého lomu, která nás vedla skrz bahnitá pole. Než služba uvařila večeři, vyzkoušeli jsme si znalosti našich přísloví a rčení. Jaké perly padaly, jste si jistě přečetli ve Štěcích. Po jídle jsme si zahráli pár her, se staršími Matfyzáckou mafii a prožitkovku týkající se oddílu.

V neděli ráno jsme se vydali na procházku do ne-dalekého zámeckého parku, kde jsme si několikrát zahráli na schovku. Starší mezitím vymýšleli scénář svého filmu, který chceme natočit na festival. Po obě-
dě jsme se ještě otestovali v odhadování odpovědí zástupce našeho týmu, poklidili a vydali se na vlak v doprovodu obyvatel domu.

Kvízová otázka za body: Jak se jmenují Jájiny dvě děti?
Odpovědi hlaste Elišce.

Velká písmenová soutěž

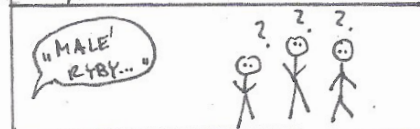
Pravidla jsou jednoduchá. Tvým úkolem je z níže napsaných písmen vytvořit co nejvíce slov, počítají se pouze podstatná jména v prvním pádě, a do konce prosince je ukázat Pomerančovi. První čtyři mladší a starší, kteří ve svých slovech použili dohromady nejvíce písmen, získají nějaké ty body do bodování. Pokud budeš ve skládání slov úspěšnější než Pome-
ranč, čeká tě sladká odměna.

H, R, E, Z, S, A, U, F, E, D

PO CHVÍLI...

JME ROZDĚLENÍ,
SI, JAK ZNÁME
ČESKAI PŘÍSLUVÍ!

CO?

"... NEJSOU KOLAČE!"

ZAČNEME NĚCÍM
LEHČÍM... "BEZ PRÁCE..."

JEDEN ZA OSMNÁCT,
DRUHÝ...!

JEDEN ZA OSMNÁCT,
DRUHÝ ZA...
TŘICET DVA?

KDO TAKTO INOVOVAL
A VYLEPŠIL (NE)ZNÁMÉ
PŘÍSLUVÍ?

ODPOVÍDEJTE SAMIČE

Co skrývá naše knihovna?

Praha je město skrývající spoustu tajemství. Vontové řadu z nich znají, ale i tak nám některá zůstávají ukrytá. Knížka „Prahou s otevřenýma očima“ nám možná pomůže některá z nich odhalit. Pokud se chcete dočíst spoustu zajímavých informací o některých památkách, které nejsou tolik známé, tak neváhejte a otevřete ji. Vydat se do temných pražských uliček nebo po stopách známých obyvatel Prahy je snadné. A ten, z vás, kdo mi řekne, ve které části Prahy se nachází kostel sv. Gabriela, dostane i nějaký ten bod do bodování!

Neznámý dopis

Jelikož jsem se osobně zapojil do sbírání kousků mapy, sám jsem s napětím očekával další list od našeho tajemného dopisovatele. Dočkal jsem se a je mi ctí předestřít vám, čtenářům, kde je uschován další díl plánu k záhadnému tajemství.

Vážení páni redaktorové,

Vontem už být přestávám, a proto také musím do povolaných rukou předat tajemství, které patří Stínadlům, přesto jsem velmi potěšen tím, že dnešní Vontstvo jeví zájem o historii a pilně sbírá ústřižky mapy. Nelením tudíž, abych vám popsal umístění dalšího dílku.

Jako Vontové jsme čas od času pořádali Vontskou kopanou. Kolem této slavnosti však byla vždy spousta potíží – nadšených hráčů jsme sice měli dost, nějaký míč taky, ale nikdy jsme nemohli najít pořádné hřiště. Pro takovou Vontskou kopanou je většina dvorků příliš malá, a pořádání zápasů na velkém náměstí, to zas není ono. Jakmile se blížil termín Vontské kopané, dlouho jsme vždy na Vontské radě dumali nad tím, kde ji tentokrát uskutečnit.

Jednoho léta se na nás konečně usmálo štěstí – hoši od Obecního dvora vzkázali, že našli opuštěný dvorek, pro kopanou jako stvořený. Šli jsme to obhlédnout a museli jsme uznat, že nelhali – dvorek byl odlehlý, ale nezarostlý, akorát podlouhlý a pod psím vínem u zdi byla dokonce jedna branka. Bylo rozhodnuto – nadcházející Vontská kopaná se konala právě tam.

Turnaj probíhal ve vši vážnosti – ulice postavily svá mužstva a desetiminutové zápasy běžely jeden za druhým. Potíž nastala, až když proti sobě nastoupily Masná a Rybná.

Tyto ulice dosud všechno vyhrály a chlapci si byli navzájem rivaly. Zápas byl proto tvrdý – míč létal z jedné strany dvora na druhou, hoši křičeli a jednoho chlapce z Masné jsme dokonce museli vyloučit. Stalo se to těsně před koncem hry. Míč se odrazil od plotu a vletěl do okna přilehlého domu. Okno rozbil a vletěl komusi do pokoje.

Čekali jsme, že někdo vykoukne a bude nám spílat,

nestalo se však nic. Na parapetu ovšem byly kvetoucí bramboříky, byt tedy někomu patřil, jen majitel nebyl doma. Nechali jsme na okně omluvný vzkaz a šli turnaj dohrát s jiným míčem na Koží plácek.

Když jsem šel večer k tomu domu, který jsme připravili o okno, šli se mnou hoši z Rybné ulice, neboť právě jim patřil míč, který vletěl dovnitř. A tak i oni viděli, kdo přišel otevřít, když jsem zaklepal.

Za dveřmi stál předseda Uctívačů Ginga, skupiny, která jako jediná nebyla schopna postavit řádné mužstvo, a tak se kopané neúčastnila.

„Jestli jdete kvůli míči, tak jste si mohli ušetřit cestu. Rodiče okno zasklili a nechtějí za to nic, zvlášť když nám v předsíni přistál tenhle dárek.“ Přitáhl nohou míč, který patřil hochům z Rybné, a rychle zabouchl dveře.

Nesportovní chování Uctívačů Ginga nás zarmoutilo, a proto jsme odmítali všechny jejich výzvy k přátelským zápasům – pověst ukradeného míče je předcházela.

Na onom dvoře jsme víckrát nehráli, i když za navštívení určitě stojí. Nachází se poblíž ulice Ve Stínadlech, a v zídce pod plotem, naproti jediné lampě, která ulici Ve Stínadlech osvětluje, je další kousek mapy.

(bez podpisu)

Ústřížky mapy noste redaktoru Vosovi – odměna vás nemine.

Různé ohně: díl třetí

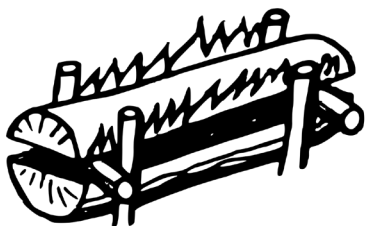
Spousta nás se již jistě setkala různými články či příručkami různých typech ohňů či speciálních fíglech vychytávkách, které nám mají všelijakými způsoby pomáhat. Některé nich fungují, některé zas tak moc ne. je fajn si to čas od času zopakovat. Dnes se podíváme na způsoby rozdělávání ohně neobvyklých podmínkách.

Ohně v extrémních podmínkách

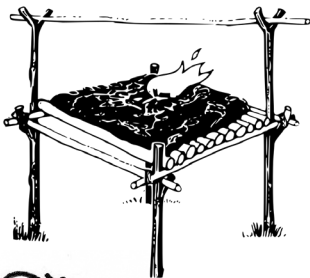
Oheň ve sněhu lze nezřídka rozdělat velmi jednoduše - když není sněhová pokrývka příliš tlustá, stačí nám odhrabat dostatečný prostor rozdělat oheň přímo na zemi. Je-li však tolik sněhu, že nemá smysl se snažit dohrabávat až na zem, rozděláváme oheň na roštu ze syrového dřeva, který můžeme ještě podložit syrovým chvojím. Syrovou kulatinu volíme proto, že hoří špatně tudíž se oheň ke sněhu dostane mnohem pomaleji. Oheň na polenech (klidně suchých) můžeme také použít, pokud potřebujeme rozdělat oheň uprostřed louže (třeba na táboře týpku, když si zapomenete zavřít chlopně).

Francouzský oheň vydrží hořet klidně celou noc je dobře chráněn proti dešti. Staví se rozštípnutého tlustšího polene. Do spodní poloviny se vydlabe důlek skoro po celé délce polene něm se rozdělá oheň. Přes něj položíme příčky tlustších klacků celý oheň přikryjeme druhou půlkou polene. Oheň můžeme zajistit kolíky po stranách.

Chrámový oheň můžeme použít kdykoli, když se nám nějakého důvodu nehodí rozdělat oheň přímo na zemi. Můžeme ho tedy teoreticky využít třeba výše zmiňovaného sněhu. Čtyři vysoké kolíky rozdvojeným koncem - „ypsilonka“ - zabodáme do země tak, aby tvořily čtverec. Ním přivážeme čtverec pevných větví, který bude držet samotné ohniště. To sestává kulatin (nebo půkulatin) pokrytých dostatečnou vrstvou zeminy (aby se oheň neprohořel až podkladu).

Na zemině pak rozděláváme oheň. Ohniště se dá ještě vylepšit tím, že na dva protilehlé kolíky použijeme delší klacky rozdvojkou úhlopříčně položeným klackem vytvoříme závěs na kotlík.

Kdo chce získat nějaký ten bod do bodování, necht' poví Jendovi, jaký charakteristický způsob uhašení nabízí hlídkový oheň. protože se hodně vás ptalo: Odpověď na otázku minulého Pejska jste mohli nalézt říjnovém článku typech ohňů. Šlo šestibokou pagodu se speciálním komínem.

Šimča se ptá...?

Jaký ze sportů tě bavil nejvíc? Naučil/a ses něco nového?

Týna: Bavilo mě frisbee a lacross. Naučila jsem se střílet na branku, aspoň trochu. *Kuba V.:* Pasák. Protože tam jsem zjistil, že umím míček odpálit docela dost daleko. A taky lacross. Zlepšil jsem se v házení frisbee. *Anička:* Nejvíc lacross, ale taky odpaly pálkou. To jsem zkoušela poprvé. *Majda:* Pasák a lakross mě bavil. Naučila jsem se běhat s lacrosskou tak, aniž by mi vypadl míček. *Mikulda:* To je těžká otázka. Všechny... A umím házet žabku frisbeečkem. Takovou trochu podivnou, ale... *Štěpán:* Všechno mě bavilo hodně, ale nejvíc frisbee. To asi nejvíc umím. A při pasákovi jsem hodně mrznul. *Dáva:* Lakross. Už umím házet horem.

Máťa: Lakross. *Tea:* Frisbee. Už umím aspoň trochu odpalovat. *Mety:* Frisbee. A naučila jsem se házet stranou. *Johy:* Samozřejmě že pasák. Líp odpaluju. *Jóna:* Naučil jsem se, že když dobře hodím frisbee, odrazí se od země a poletí výš a dýl. (*Vosa:* žabka!) *Matěj:* Pasák byl fajn. A už umím normálně házet frisbeečkem. *Kryštof:* Asi lacross a pasák.

Která z aktivit pro starší tě bavila?

Anička: Nejvíc asi vymyšlení filmu. *Majda:* Vymyšlení filmu a taky matfyzácká mafie. *Mikulda:* Asi matfyzácká mafie. *Štěpán:* Stejně jako Mikuldu. *Jóna:* Hra mafiánů.

Které jídlo ti chutnalo nejvíc?

Kuba V: Kašpárek. *Dáva:* Taky kašpárek. *Tea:* I mně nejvíc chutnal kašpárek. *Johanka:* Čokoláda, kterou jsem měla v batohu. *Matěj:* Těstoviny s rajčatovou omáčkou. *Kryštof:* Těstoviny s červenou omáčkou.

Eliška (728 467 049)

Májka (725 807 853)

Pomeranč (720 358 010)

T.O. Vpřed pro vlastní potřebu.
tovpred.ctrnactka.cz

